

Testament de Carnestoltes XXVI — Carnaval 2007

Estimats fills... de puta!

Ploreu, ploreu i rieu,
perquè enguany sa majestat,
amb la fi del nadalisme,
diu adéu acompanyat.

Encocat fins a les celles
i ans de jeure al purgatori,
el rei va anar-se'n de marxa
amb el cap del consistori.

Al darrer vòmit de bilis
en la nit de comiat,
el rei dictà el testament
a un Nadal fent d'advocat.

En complir l'últim desig
de lliurar-me l'escriptura
va deixar triar al Nadal
la seva mort per tortura.

L'alcalde, sempre a la moda,
escolli el darrer reclam:
en *prime-time*, difós pel mòbil,
a la forca com Saddam.

Ara reposa a la xarxa,
es pot veure pel *Youtube*
com aquest batlle "Cachuli"
al final ha fet *kaput!*

Procedeixo a la lectura
del dictat d'un dictador,
l'absolut rei de la festa,
que ha palmat com un cabró.

Tarragona, 20 de febrer de 2007
«Jo, Carnestoltes XXVI,
faig la fi del cagalàstic...
Poca cosa, comparat
amb la campanya del Nàstic.

Com deu dir Pepe Montilla:
"Que me quitin lu bailau",
si estic a punt de petar

és a causa del sarau

i la farra tan salvatge
per l'adéu que ens hem armat,
Nadal, amb tota la pasta
que t'endús del teu mandat.

En aquesta última nit,
et diré, Joan Miquel,
com s'organitza un traspàs
de poders amb sang i fel.

Res de passar per les urnes,
ni sistema democràtic,
jo decideixo amb el dit
pel meu mètode automàtic.

Declaro aquesta ciutat
República independent
d'aquest cul de nació
i de l'estat fraudulent

que la manté ocupada.
Ja pot anar el tripartit,
abaixant-se els pantalons,
a fer el ploricó a Madrid!

Zapateros i Rajoys,
que es tirin els plats pel cap,
o s'enculin en cadena,
treguin pit, o inflin el pap,

el ridícul que estan fent
amb la carronya de l'ETA
per dir qui hi ha parlat menys
és ben bé un joc de bragueta.

Mentrestant, la gent distreta,
pagar, callar i anar fent.
Que se'n vagin tots plegats
de cap a l'infern pudent!

Mentre no arribi el meu fill
i sigui major d'edat
deixo un govern interí
que manegui la ciutat:

Decreto que Palomino
en sigui el nou dictador

perquè, vist el que hi ha ara,
segur que no ho fa pitjor.

I als dos aspirants de torn
ja els tinc una feina a punt,
Ballesteros i Aregio
—ja hi poden pujar al damunt—,

no tocaran pas poltrona,
sinó pedra, pic i “pala”:
que enderroquin el Fortí,
pedra a pedra, amb la cigala.

I el llepaculs del Carles,
el *number one* comarcal,
que deixa la presidència
i el sofà municipal?

Ara que per fi ja plega
de carregar-se les Festes,
el faré sortir a la creu
al seguici de les vestes!

I la comparsa del *walki*
i el capdetrons de Cultura
els desterro cap a Reus,
al bell mig d’una ètnia impura,

perquè en afers culturals
ja està clar, són uns negats:
ni Teatre ni Chartreuse,
festivals apedaçats

i la pasta que s’esfuma
com per art d’encanteri,
encara que tothom sap
que va a parar al putiferi.

Roig vermell com un prostíbul,
un puticlub de segona,
ja torna a ser al seu lloc
el Nàstic de Tarragona.

Amb el xou del president,
Nadal, no l’has encertat:
aquest club que sembla un circ,
que el mani un eixelebrat!

Ja passen per Espanya

fent riure a tort i a dret,
doncs, xec, per més coherència:
president, el Mallolet!

I a les mitges parts, la llotja,
convertida en paradeta,
a l'estil pòsit de pesca
ple de lluç i sardineta.

Per desfer-se de les ganyes?
Doncs algú que no hi entengui,
a Madrid, pel Calderón,
i el Laporta..., que n'aprengui.

Pels Roig, uns llagostinets
que parlin Valencià,
i al Lendoiro, un arròs negre,
al seu gust, fet amb quitrà!

I el peix que no puguis vendre
que te'l compri Pescanova
i de regal, la defensa:
congelada no és tan tova!

El Font que vagi a entrenar
l'infantil del Bonavista
i als matins que treballi
al mercat, de paradista.

Dives com tu, Nadalet,
la teva casa n'és plena,
d'entre tots els esmentats,
en destaca una melena...

Oi que ara la Martorell
vol fer anar els tacons per lliure?
Busca carro guanyador,
a callar, cobrar i a viure.

Nadal: que es tregui del cap
la flamant llista d'adeptes
i que es posi a treballar
per crear-ne una d'erectes,

que imiti la regidora
d'aquell poble tan "xistós",
que ha mostrat en calendari
el seu cos luxuriós.

Dotze mesos ben calents
amb motiu del patrimoni,
dotze imatges suculentas,
per deixar-ne testimoni.

El gener, emmarcat al Circ,
amb posat calent notori,
i l'agost, a l'estil sado,
a la presó del Pretori.

Després d'aquesta escapçada,
ja poden fer les maletes,
els que quedin del PP,
que aniran a fer punyetes,

ajudats pels Ciutadans,
que els prenen la clientela
amb el seu cacau mental
barrejant Pets i Camela.

Buscant tall d'aquest pastís
han nascut uns "habitants",
engendrats en un teatre
i educats com a farsants.

Confonen el bilingüisme
amb dir les coses a mitges,
van a esmorzar tots al Vip's
i a sopar al Pecat de Sitges.

Animant els "picoletos",
o bordant "tres, TV3",
demostrin que el seu partit,
de català, no en té res.

Però si d'espanyolistes
ja fa anys que anem sobrats!
I de fatxes d'ultra dreta,
ja en teníem a grapats!

D'inútils, el món n'és ple,
vegi's sinó els d'Esquerra,
el Dels Rius i la Rossell:
Em fan caure els ous a terra

florint-se a l'Ajuntament,
per si els cau la loteria
i els deixen entrar al govern
amb una nova alcaldia.

Que vagin a predicar
al desert, o a Perafort,
a l'estació de l'AVE,
a dalt d'un tren de la mort.

Dels Borbons només diré
—puix que som del mateix gremi
i fa 300 anys d'Almansa—,
que no demanin cap premi

per tenir sodomitzada
la nació catalana.
De rei a rei els diré:
“Busqueu una altra fulana!

Si amb tres segles no heu pogut
sotmetre la voluntat
d'aquesta terra ocupada,
doneu-li la llibertat!”

Si ells xulegen Catalunya,
jo em xulejo la princesa:
parirà un bord català,
però amb sang de reialesa

—la del rei del Carnaval—,
per mutar els futurs hereus,
que no surtin subnormals
com si fossin nats a Reus,

on engego aquests Borbons;
i en tal nucli putrefacte,
que ensumin la seva merda
fins que els rebenti l'olfacte!

Si veus que ja desvario
no és pas per culpa del vi,
han estat les teves obres
i el ruc que les va parir.

Passant pel carrer Gasòmetre,
ensopego i m'obro el cap:
fins i tot a la tercera
l'asfaltat ha estat un nyap!

Em cago en el bony del Sendra
i el sèquit de cascos blaus:
Tarragona fa cagar

per culpa d'aquests babaus.

Per mostrar-nos a la Unesco
hi envio aquest regidor:
Tarragona és tot ruina
i no pas de l'antigor!

Visca la festa i fora la moral,
i quan, tristament, m'hagueu d'enterrar,
us prego que seguiu la bacanal.
No pareu de privar, ballar i cardar

fins arribar l'any que ve,
fins Carnestoltes vint-i-setè!»